

10 Medlemmer, der her foreslaas, vil være i Stand til at løse Opgaven, om de har Forudsætninger derfor, om et saa stort Nævn kan magte den Opgave, her er Tale om, er et andet Spørgsmaal. Personlig vil jeg være tilbøjelig til at tro, at 2—3 Mennesker, der var ganske uinteresserede i Byggeriet, men alligevel havde Forstand paa Arbejdsforhold og Priser, langt lettere vilde kunne løse Opgaven. Men jeg indrømmer, at skal man have et saa stort Nævn, som her er foreslaaet, saa er jeg ikke utilfreds med, at man i Folketinget har forøget Medlemstallet fra 9 til 10, idet det vel er Forudsætningen, at det 10de Medlem skal være et Medlem, der ikke tilhører de saakaldte interesserede Kredse, men en virkelig Repræsentant for de Interesser, som det offentlige, navnlig Staten, har i de Forhold, her er Tale om.

Den højtærede Indenrigsminister omtalte § 5 i Vendinger, som jeg var glad ved. Den højtærede Minister udtalte, at der i § 5 ikke var givet noget ubetinget Tilsagn om, at Staten skulde eftergive de Beløb, som Stat og Kommune havde garanteret for. Jeg er glad ved denne Udtalelse, men jeg tror ikke, at man vil være i Stand til at stille sig saaledes overfor de paagældende i det givne Tilfælde og det givne Øjeblik. Jeg tror ikke, man vil være i Stand til at henvise til, at der i denne Paragraf ikke er givet et saadant bestemt Tilsagn. Jeg synes, at Formen aabner Mulighed for, at Kravene kan rejses og rejses temmelig hurtigt. Jeg mener, at naar der er Tale om finansiel Lovgivning, skulde Forholdene helst være faste og ikke saa løse, som de i mine Øjne er ifølge § 5. Man skulde kunne overskue, hvilke finansielle Virkninger denne Paragraf eventuelt vil kunne faa, og denne Klarhed haaber jeg kan skabes ved en eventuel Udvalgsbehandling, idet jeg forudsætter, at Lovforslaget skal i Udvalg, om end til en forhaabentlig kort Udvalgsbehandling.

Lovforslagets Tidsgrense er fastsat til 2 Aar. Den højtærede Minister nævnte, at det var en forholdsvis kort Tid. Det er naturligvis ikke nogen lang Tid; men alligevel, vi gaar jo hver Dag og venter paa, at de unormale Forhold, vi lever under, hurtigst muligt vil høre op. Vi huller os tidt ind i det Haab, at næste Aar bliver det anderledes. Jeg kunde ogsaa tænke mig, at Forholdene paa Boligbyggeriets Omraade kunde veksle hurtigere, end de fleste er tilbøjelige til at tro. Forholdet er i Virkeligheden dette, at der i Krigsaarene er opført flere Boliger baade i København og i Købstæderne end i nogen anden tilsvarende

Periode forud for 1914. Naar man desuagtet ikke har kunnet afhjælpe Boligmangelen, ligger det simpelt hen i den store Indvandring, der er sket til Byerne, og dog er Forholdet alligevel det, at det statistisk kan paavises, at der i København er flere Boliger i Brug pr. Indbygger i December Maaned, end der var f. Eks. i 1906 paa et Tidspunkt, hvor mange Tusinde Lejligheder stod ledige. Der er nu i København, hvad der er statistisk oplyst, 3,47 Indbyggere pr. Lejlighed, altsaa det laveste Tal, vi nogen Sinde har været nede paa, og dog er der Boligmangel, dog klager man over, at mange Lejligheder er overbefolkede. Der maa altsaa her være en Skævhed til Stede, en Skævhed, som naturligvis ikke er uden Sammenhæng med den Boliglovgivning, det har været nødvendigt at skabe i Krigsaarene, og som det ogsaa har været nødvendigt at opretholde indtil nu. Men denne Skævhed kan jo rettes meget hurtigt, og det kan ogsaa ske, at denne Lov vil virke saaledes, at der hurtigt tilvejrbringes Boliger; den Margin, der skiller Boligmangel fra Boligoverflod, er ret smal, og disse Forhold kan hurtigt ændres. Derfor er jeg ikke vis paa, at det er nødvendigt at gaa til en Lovgivning, der strækker sig over to Aar, men mener, at man maaske forsøgsvis kunde gaa til en Lov, der kun havde Gyldighed et Aar, idet en saadan Lov jo praktisk talt vil komme til at virke i mindst 1½ Aar.

Lovforslagets Slutningsparagraf indeholder en Bestemmelse om, at der kan ydes Laan til saadanne Byggeforetagender, der ikke har kunnet opnaa Statslaan ifølge Lov af 1. April 1921 som Følge af, at denne Lovs Midler var opbrugt. Denne Bestemmelse er ganske klar, men saa kommer der et nyt Punktum, der siger: „I øvrigt kan Laan ifølge nærværende Lov kun ydes til saadanne Byggeforetagender, der ikke ved Lovens Ikrafttræden er fuldført.“ Der vil altsaa blive nogle Byggeforetagender, som man har paabegyndt efter den 1. Maj i Aar, men for hvilke man ikke har kunnet indsende Ansøgning om Statstilskud, fordi Loven ikke længere var gældende; der vil være Folk, som alligevel har begyndt at bygge, og som har begyndt i Tillid til, at der vilde komme en ny Lov til Afløsning af den gamle. Den højtærede Indenrigsminister nævnte jo, at der allerede i Januar Maaned var nedsat et Udvalg til at overveje dette Spørgsmaal, og man læste jo nu og da i Bladene, at dette Udvalg arbejdede, og at der kunde ventes et Forslag fra Udvalget; det blev imidler-